

Bruselj, 19. marec 2015
(OR. en)

7373/15

**Medinstitucionalna zadeva:
2015/0065 (CNS)**

FISC 24

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	19. marec 2015
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS
Št. dok. Kom.:	COM(2015) 129 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE SVETA o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2015) 129 final.

Priloga: COM(2015) 129 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 18.3.2015
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Svet je leta 2003 sprejel Direktivo o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (v nadaljnjem besedilu: direktiva o prihrankih). Ta direktiva je imela dva glavna cilja. To sta bila preprečevanje izkrivljanja pretoka kapitala in omogočanje učinkovitega obdavčevanja plačil obresti, ki jih plačilni zastopniki s sedežem v eni državi članici izvršijo posameznikom, ki so rezidenti v drugi državi članici. Direktiva o prihrankih olajšuje obdavčevanje tovrstnih plačil obresti v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je posameznik, ki prejme dohodke od prihrankov, rezident, saj zahteva avtomatično izmenjavo podatkov o plačilih obresti, ki se tem posameznikom izvršijo. Določbe direktive so se začele uporabljati 1. julija 2005, s pristopom Bolgarije in Romunije 1. januarja 2007 se je njihova uporaba razširila še na ti državi, podobno pa so določbe začele veljati tudi za Hrvaško ob njenem pristopu 1. julija 2013.

Direktiva je bila posledica sklepov predsedstva Evropskega sveta z dne 19.–20. junija 2000, ko so se države članice dogovorile, da mora biti za uresničenje načela, da morajo vsi državljani plačati davek na vse svoje dohodke od prihrankov, končni cilj EU glede na mednarodne dogodke „čim širša“ izmenjava informacij.

Direktiva, kakor je bila sprejeta leta 2003, je zajemala posameznikove dohodke od prihrankov, ki so izhajali iz dolžniških terjatev (bodisi klasični prihodki iz obresti bodisi kapitalski dobički od dolžniških vrednostnih papirjev), prejetih neposredno ali prek investicijskih skladov ali prek kakšnih drugih posredniških neobdavčenih subjektov. Uvedla je določbe o avtomatični izmenjavi podatkov o teh dohodkih od prihrankov, ki jih plačilni zastopniki s sedežem v eni državi članici plačajo posameznikom, ki so rezidenti v drugi državi članici. Vse države članice razen Belgije, Luxembourg in Avstrije so sisteme za avtomatično poročanje o podatkih uvedle takoj. Belgiji, Luxembourgu in Avstriji je bilo med prehodnim obdobjem omogočeno, da namesto zagotavljanja podatkov pobirajo davčni odtegljaj po stopnji 15 % v prvih treh letih po začetku veljavnosti Direktive (do 30. junija 2008), po stopnji 20 % v nadaljnjih treh letih (do 30. junija 2011) in nato po stopnji 35 %. Pravila so določala, da se 75 % prihodkov od tega davčnega odtegljaja prenese državi članici, katere rezident je vlagatelj. Belgija se je odločila, da bo s 1. januarjem 2010 prenehala uporabljati prehodni davčni odtegljaj in začela izmenjevati podatke enako kot druge države članice. Luxembourg je storil enako s 1. januarjem 2015.

Ukrepi, enakovredni tistim iz direktive o prihrankih, so se s 1. julijem 2005 začeli uporabljati v petih evropskih državah, ki niso članice EU, vključno s Švico. To so bili ukrepi v zvezi z dohodki od prihrankov, izplačanih v teh državah posameznikom, ki so rezidenti EU. Ukrepi, ki so popolnoma enaki ukrepom iz Direktive, so se z istim datumom začeli uporabljati v desetih odvisnih ali pridruženih ozemljih držav članic EU (dvanajst po razpadu Nizozemskih Antilov) prek izvajanja dvostranskih sporazumov, ki jih je vsaka od teh jurisdikcij podpisala z vsako državo članico. Po spremembi statusa skupnosti Saint-Barthélemy se je Francija zavezala, da bo Saint-Barthélemy uporabljal tako sedanje kot tudi prihodnje določbe direktive o prihrankih in direktive o upravnem sodelovanju.

Po prvem pregledu direktive o prihrankih je Komisija novembra 2008 predlagala številne spremembe, da bi odpravila obstoječe vrzeli in zagotovila učinkovitejše preprečevanje davčnih utaj. Namen predlaganih sprememb je bil izboljšanje Direktive z okrepitevijo ukrepov,

ki zagotavljajo, da so plačila obresti obdavčena. Področje uporabe določb o posredniških strukturah je bilo zato razširjeno. Predlog je tudi razširil področje uporabe Direktive na dohodek iz instrumentov, ki so enakovredni dolžniškim instrumentom, tj. inovativni finančni produkti in nekateri življenjski zavarovalni produkti. Spremembe je sprejel Svet z Direktivo 2014/48/EU z dne 24. marca 2014¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o spremembi direktive o prihrankih). Člen 2 te direktive določa, da morajo države članice sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. januarja 2016. Države članice bodo te predpise morale začeti uporabljati s 1. januarjem 2017.

Med pozivom Svetu, naj uradno sprejme direktivo o spremembi direktive o prihrankih, je Evropski svet 21. marca 2014 sklenil, da bo metoda avtomatične izmenjave podatkov, ki jo bo EU uporabljala znotraj svojih meja, svetovni standard, ki ga razvija Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD). Evropski svet je to zagotovil s pozivom Svetu, naj zagotovi, da bo z dodatnim sprejetjem spremenjenega besedila direktive o upravnem sodelovanju do konca leta 2014 zakonodaja EU v celoti usklajena z novim svetovnim standardom.

Komisija je 12. junija 2013 dejansko predlagala spremembe Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja. Glavni namen predloga je bil državam članicam zagotoviti ustrezno pravno podlago na ravni EU za izvajanje svetovnega standarda avtomatične izmenjave podatkov (v nadaljnjem besedilu: svetovni standard), ki ga razvija OECD. Področje uporabe predlagane direktive o spremembi je zelo široko, saj zajema vse vrste finančnih produktov (s posebnimi izjemami) v neposredni ali posredni lasti posameznikov ali subjektov, ki niso javni subjekti. Direktiva o spremembi je bila sprejeta 9. decembra 2014 – Direktiva Sveta 2014/107/EU² (v nadaljnjem besedilu: direktiva o spremembi direktive o upravnem sodelovanju). Člen 2 te direktive določa, da morajo države članice sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 31. decembra 2015. Te določbe morajo začeti uporabljati s 1. januarjem 2016, podatke pa začeti izmenjevati do septembra 2017. Avstriji je bilo dodeljeno odstopanje na podlagi člena 2(2) zaradi strukturnih razlik, Direktivo pa lahko začne uporabljati do enega leta pozneje kot druge države članice. Avstrija je ob sprejetju Direktive napovedala, da odstopanja ne bo izkoristila v celoti. Informacije o omejenem sklopu računov (samo novi računi, odprti v obdobju med 1. oktobrom 2016 in 31. decembrom 2016) bo začela izmenjevati s septembrom 2017, za ostale račune pa bo uporabila odstopanje.

V zadnjem pododstavku novega člena 8(3a), uvedenega z direktivo o spremembi direktive o upravnem sodelovanju, je jasno navedeno, da imajo določbe iz tega odstavka (odstavek 3a) prednost pred revidirano direktivo o prihrankih. Ker se določbe obeh direktiv med sabo precej prekrivajo, bi se revidirana direktiva o prihrankih uporabljala le še v nekaj primerih.

Teh primerov je tako malo predvsem zaradi treh razlogov. Prvič, direktiva o spremembi direktive o upravnem sodelovanju določa obveznosti poročanja za finančne institucije, ki so subjekti, kot so opredeljeni v tej direktivi. Zato v nasprotju z direktivo o prihrankih ne določa obveznosti poročanja za posameznike (npr. borzne posrednike), ki lahko izplačujejo finančne dohodke. Drugič, v direktivi o spremembi direktive o upravnem sodelovanju so nekatere izjeme v zvezi z nekaterimi pokojninskimi skladi, izdajatelji kreditnih kartic, davčno ugodnimi računi, ki so urejeni s predpisi, ter podobnimi finančnimi institucijami in produkti,

¹ DIREKTIVA SVETA 2014/48/EU z dne 24. marca 2014 o spremembi Direktive 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 111, 15.4.2014, str. 50).

² DIREKTIVA SVETA 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

pri katerih je tveganje za davčne utaje majhno. Tretjič, pristop plačilnih zastopnikov ob prejemu iz člena 4(2) direktive o prihrankih zajema tudi obresti, ki jih izplača nesodelujoča jurisdikcija prek plačilnega zastopnika države članice ob prejemu. Poleg tega pristop spregleda v skladu s členom 2(3) in izboljšani pristop plačilnih zastopnikov ob prejemu v skladu s členom 4(2) revidirane direktive o prihrankih zajemata tudi dohodke, izplačane prek „aktivnih“ nefinančnih subjektov, v kolikor so oproščeni davkov. Ti preostali primeri so se pojavili zaradi rahlih razlik med pristopoma direktive o prihrankih in direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju ter posebnih izjem, vključenih v obe direktivi. Učinek teh preostalih primerov, ki so zajeti ali ne v okvir tukaj obravnavane zakonodaje EU, je zanemarljiv glede na celotno področje uporabe direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju. Mednarodna uporaba svetovnega standarda in strog nadzor Svetovnega foruma za transparentnost in izmenjavo podatkov nad njegovim izvajanjem bo karseda zmanjšala vsa tveganja, povezana s temi preostalimi primeri.

Zato bi bile koristi ohranjanja hkratne veljavnosti obeh pravnih instrumentov minimalne. Čeprav bi se bilo mogoče z zgoraj omenjeno izjemo, določeno z novim členom 8(3a) iz direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju, v večini primerov izogniti poročanju na podlagi direktive o prihrankih, soobstoj obeh pravnih instrumentov z vsebinsko podobnim področjem uporabe ni v skladu z načeli boljše zakonodaje ter v interesu jasnosti in pravne varnosti. Poleg tega bi ohranjanje hkratne veljavnosti obeh pravnih sistemov pomenilo, da bi imeli dva sklopa podobnih, vendar ne popolnoma usklajenih, sistemov pravil, postopkov in poročanja na področju dolžne skrbnosti v zvezi s strankami – oba v zvezi s poročanjem finančnih institucij pristojnim organom ter izmenjavo podatkov med samimi pristojnimi organi. Stroški takšne ureditve bi bili veliko večji od koristi razširjenega področja uporabe, ki ga prinaša direktiva o prihrankih.

Da se zagotovi, da v EU obstaja samo en veljavni standard za avtomatično izmenjavo podatkov, in da se preprečijo situacije, v katerih bi se hkrati uporabljala dva standarda, bi bilo treba direktivo o prihrankih razveljaviti.

Da ne bi prišlo do nobenih vrzeli v poročanju, bi bilo treba razveljavitev direktive o prihrankih dobro uskladiti z obdobjem veljavnosti direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju in pri tem posebej upoštevati podaljšanje roka za uporabo, ki je bilo odobreno Avstriji.

Ker cilja tega predloga direktive, in sicer razveljavitve direktive o prihrankih z začasnimi izjemami, ki so potrebne, da se zaščitijo pridobljene pravice in upošteva odstopanje, odobreno Avstriji v skladu z direktivo o spremembi direktive o upravnem sodelovanju, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi enotnosti in učinkovitosti lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta predlog direktive ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Sklepi Evropskega sveta z dne 21. marca 2014 in izjava Sveta za ekonomske in finančne zadeve z dne 9. decembra 2014 kažejo, da dajejo države članice očitno prednost možnosti s samo enim standardom za avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih dohodkih. Ta

standard je zdaj v celoti vzpostavljen z direktivo o spremembi direktive o upravnem sodelovanju.

Na sestankih strokovne skupine Komisije o obdavčevanju dohodka od prihrankov so strokovnjaki poudarili, kako pomembno je imeti en sam sistem, prek katerega se podatki sporočajo avtomatično za namene neposrednega obdavčenja. Pojasnili so, da si strani, ki jih zastopajo (finančne institucije EU in posredniki), želijo izogniti podvojevanju sistemov poročanja. Strokovna skupina je prav tako poročala, da je sektor že uvajal nove ali prilagajal obstoječe sisteme informacijske tehnologije v pripravo na poročanje v skladu z Zakonom ZDA o spoštovanju davčnih predpisov v zvezi z računi v tujini (v nadaljnjem besedilu: zakon FATCA), ter poudarila, da bi morala biti prihodnja zakonodaja EU o avtomatični izmenjavi podatkov o finančnih računih usklajena s svetovnim standardom avtomatične izmenjave podatkov OECD (ki sam temelji na načelih dolžne skrbnosti v zvezi s strankami, ki so bili razviti v zakonu FATCA), da bi se zmanjšalo breme v zvezi s skladnostjo s predpisi in upravno breme.

Kakor je bilo opisano zgoraj, bo učinek razveljavitve direktive o prihrankih na učinkovitost avtomatične izmenjave podatkov, ki bo izhajala iz direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju, zelo zanemarljiv, če bo sploh nastal, poleg tega pa je to predvsem ukrep boljše zakonodaje. Zato ni bilo pripravljene nobene ocene učinka.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Člen 1 določa razveljavitev Direktive. Razveljavitev usklajuje z uporabo direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju s strani držav članic.

Člen 1(1)(a) in člen 1(1)(b) zajemata glavne obveznosti glede poročanja in izmenjave podatkov iz člena 4(2) oziroma členov 8 in 9 direktive o prihrankih.

Člen 1(1)(a) določa, da nosilci gospodarske dejavnosti in države članice, v katerih imajo ti subjekti sedež, poročajo o podatkih, ki so bili zbrani za leto 2015, in jih izmenjajo. Ti podatki se nanašajo na plačilne zastopnike ob prejemu iz člena 4(2) direktive o prihrankih s sedežem v drugih državah članicah, za katere veljajo isti roki poročanja, kot so določeni v členu 9, tj. „v šestih mesecih po izteku davčnega leta“. Ta rok je za večino držav članic 30. junij 2016, za Združeno kraljestvo pa 5. oktober 2016. Podaljšanje uporabe zato zajema tudi rok za Združeno kraljestvo. Časovni okvir je odprt za kakršne koli nadaljnje ukrepe in popravke po tem datumu.

Člen 1(1)(b) določa, da nosilci gospodarske dejavnosti in plačilni zastopniki ter države članice, v katerih imajo sedež, poročajo o podatkih, ki so bili zbrani za leto 2015, in jih izmenjajo, kakor je določeno v členu 9, „v šestih mesecih po izteku davčnega leta“, tj. 30. junija 2016 za večino držav članic, za Združeno kraljestvo pa 5. oktobra 2016. Za podaljšanje uporabe je torej določen datum 5. oktober 2016, da bi bil zajet tudi rok za Združeno kraljestvo. Časovni okvir je odprt za kakršne koli dopolnilne podatke in popravke, ki bi bili potrebni po tem datumu.

Člen 1(2) vsebuje posebne določbe, ki jih mora izvajati Avstrija.

Avstrija bo začela direktivo o spremembi direktive o upravnem sodelovanju uporabljati z odlogom, ki bo v večini primerov trajal eno leto. Kljub temu se je Avstrija ob sprejetju Direktive 9. decembra 2014 zavezala, da bo podatke začela izmenjevati že v letu 2017, čeprav

samo o omejenem sklopu računov (samo novi računi, odprti v obdobju med 1. oktobrom 2016 in 31. decembrom 2016), za ostale primere pa bo obdržala odstopanje. Zato bo Avstrija praviloma direktivo o prihrankih morala uporabljati še dodatno leto, razen za omejen sklop računov, o katerem bo poročala v letu 2017 v okviru direktive o upravnem sodelovanju. V nasprotju z Luxembourgom Avstrija ni navedla, da bo avtomatično izmenjavo podatkov iz direktive o prihrankih začela uporabljati pred koncem prehodnega obdobja iz člena 10 te direktive. Prav tako se ne pričakuje, da bo Avstrija do začetka uporabe direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju izpolnila pogoje za konec navedenega prehodnega obdobja. Zato se za namene člena 1(2) domneva, da bo Avstrija v letu 2016 še naprej uporabljala prehodni davčni odtegljaj iz direktive o prihrankih, razen za omejeni sklop računov, o katerem bo Avstrija začela poročati z letom 2017 v okviru direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju.

Zato se člen 1(2)(a) sklicuje na obveznosti Avstrije in osnovne obveznosti plačilnih zastopnikov s sedežem v tej državi, da davčni odtegljaj na plačila obresti, odtegnjen v letu 2016, prenesejo v skladu s členom 12 direktive o prihrankih.

Avstrija bo morala tudi izpolniti svoje obveznosti v zvezi s poročanjem nosilcev gospodarske dejavnosti v okviru zadnjega pododstavka člena 4(2) direktive o prihrankih, in sicer v primerih, kadar se je subjekt, ki je prejel plačilo obresti od teh nosilcev gospodarske dejavnosti in na katerega se sklicuje člen 11(5) iste direktive, uradno strinjal, da se podatki o njegovem nazivu, naslovu in skupnem znesku plačanih ali zagotovljenih obresti sporočijo v skladu z zadnjim pododstavkom člena 4(2) navedene direktive. Ustrezna določba, ki to zagotavlja, je v členu 1(2)(b) tega predloga.

Poleg tega bi morala Avstrija določiti postopek iz člena 13(1)(a) direktive o prihrankih, upoštevane pa bi morale biti tudi obveznosti Avstrije in osnovne obveznosti plačilnih zastopnikov s sedežem v tej državi glede poročanja po poglavju II direktive o prihrankih. Ustrezna določba, ki to zagotavlja, je v členu 1(2)(c) tega predloga.

Vse obveznosti iz člena 1(2) bi morale biti izpolnjene v šestih mesecih po izteku davčnega leta v Avstriji, tj. do 30. junija 2017.

Za omejen sklop računov, ki bodo predmet dolžne skrbnosti v zvezi s strankami od 1. oktobra 2016 in o katerih se bodo podatki poročali v letu 2017 v okviru direktive o upravnem sodelovanju, kakor je bila spremenjena z zadevno direktivo o spremembi direktive, je dodana izjema glede podaljšanja uporabe direktive o prihrankih v členu 1(3).

27 držav članic, ki bo začelo uporabljati direktivo o spremembi direktive o upravnem sodelovanju s 1. januarjem 2016, bo moralo upravičenim lastnikom, ki so njihovi rezidenti, še vedno izdajati potrdila na podlagi člena 13(2) direktive o prihrankih. Ker je zadnji datum, na katerega bo potrdilo še veljavno, zadnji datum, ko bo Avstrija uporabila davčni odtegljaj v skladu z direktivo o prihrankih, je datum v členu 1(1)(c) tega predloga 31. december 2016. Ker bo Luxembourg direktivo o prihrankih od 1. januarja 2015 uporabljal brez pobiranja davčnega odtegljaja, je Avstrija edina država članica, ki bo v letih 2015 in 2016 uporabljala davčni odtegljaj v skladu z direktivo o prihrankih.

Pravila za odpravo kakršnega koli dvojnega obdavčevanja, ki bi lahko izhajalo iz uporabe prehodnega davčnega odtegljaja, ki se pobira na podlagi direktive o prihrankih, bi morala prav tako veljati dlje od datuma uporabe direktive o spremembi direktive o upravnem sodelovanju. Uporaba te določbe je odvisna od domačih pravil posamezne države članice, ki mora

zagotoviti odbitek ali povračilo v skladu s členom 14 direktive o prihrankih, in lahko velja še veliko dlje od zadnjega datuma, ko bo uporabljen davčni odtegljaj. To je 31. december 2016 za davčni odtegljaj, ki se pobira v Avstriji (glej člen 1(1)(d) tega predloga). To je prehodni ukrep, ki varuje pridobljene pravice upravičenih lastnikov na podlagi člena 14 direktive o prihrankih glede na državo članico, v kateri so rezidenti.

Člen 2 določa, da Direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3 določa, da je Direktiva naslovljena na države članice.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog nima proračunskih posledic.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi soglasja, doseženega na zasedanju Evropskega sveta dne 20. junija 2000, da bi bilo treba izmenjevati pomembne informacije za davčne namene v čim širšem obsegu, se v državah članicah od 1. julija 2005 uporablja Direktiva Sveta 2003/48/ES³, katere cilj je omogočiti učinkovito obdavčevanje dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, plačanih v eni državi članici upravičenim lastnikom, ki so posamezniki rezidenti druge države članice, v skladu z zakonodajo slednje države članice, s tem pa se tudi odpravljajo izkrivljanja kapitalskih tokov med državami članicami, ki so nezdržljiva z notranjim trgom.
- (2) Na svetovni ravni in v Uniji se še posebej skrbno spremlja svetovna razsežnost izzivov, ki jih predstavljajo čezmejne davčne goljufije in davčne utaje. Neprijavljeni in neobdavčeni dohodki zelo zmanjšujejo nacionalne davčne prihodke. Evropski svet je na zasedanju 22. maja 2013 pozdravil tekoča prizadevanja v okviru G-8, G-20 in Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) za razvoj svetovnega standarda.
- (3) Direktiva 2011/16/EU⁴ določa obvezno avtomatično izmenjavo nekaterih podatkov med državami članicami ter postopno razširitev področja uporabe na nove kategorije dohodkov in kapitala za namene boja proti čezmejnimi davčnim goljufijam in utajam.

³ Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157, 26.6.2003, str. 38).

⁴ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

- (4) Svet je 9. decembra 2014 sprejel Direktivo 2014/107/EU⁵ o spremembi Direktive 2011/16/EU, ki razširja avtomatično izmenjavo podatkov na vse vrste dohodkov v skladu s svetovnim standardom, ki ga je izdal Svet OECD julija 2014, ter zagotavlja usklajen, dosleden in celovit pristop k avtomatični izmenjavi podatkov o finančnih računih na notranjem trgu na ravni Unije.
- (5) Direktiva 2014/107/EU ima na splošno širše področje uporabe od Direktive 2003/48/ES ter določa, da v primeru prekrivanja področij uporabe prevlada Direktiva 2014/107/EU. Še vedno je nekaj preostalih primerov, v katerih bi se uporabljala le Direktiva 2003/48/ES. Ti preostali primeri so posledica rahlih razlik v pristopu med obema direktivama ter različnih posebnih izjem. Če v teh omejenih primerih področje uporabe Direktive 2003/48/ES ne bi spadalo na področje uporabe Direktive 2014/107/EU, bi se zadevne določbe Direktive 2003/48/ES še naprej uporabljale, v Uniji pa bi veljali dvojni standardi poročanja. Stroški takšnega dvojnega poročanja bi prevladali nad manjšimi koristmi, ki bi jih imeli z ohranitvijo tega stanja.
- (6) Evropski svet je 21. marca 2014 Svet pozval, naj zagotovi, da bo zadevna zakonodaja Unije v celoti usklajena z novim enotnim svetovnim standardom avtomatične izmenjave podatkov, ki ga je razvila OECD. Poleg tega je Svet pri sprejemanju Direktive 2014/107/EU Komisijo pozval, naj pripravi predlog za razveljavitev Direktive 2003/48/ES ter razveljavitev navedene direktive uskladi z datumom začetka uporabe iz člena 2 Direktive 2014/107/EU z ustreznim upoštevanjem odstopanja, ki je v tem členu določeno za Avstrijo. Zato bi se morala Direktiva 2003/48/ES še naprej uporabljati za Avstrijo v dodatnem enoletnem obdobju. Glede na stališče, ki ga je sprejel Svet, je razveljavitev Direktive 2003/48/ES potrebna, da se preprečijo dvojne obveznosti poročanja in se prihranijo stroški tako za davčne uprave kot tudi za nosilce gospodarske dejavnosti.
- (7) Na podlagi člena 2 Direktive 2014/48/EU⁶ o spremembi Direktive 2003/48/ES bi morale države članice sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. januarja 2016. Te določbe bi morale začeti uporabljati s 1. januarjem 2017. Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES Direktive 2014/48/EU ni treba več prenesti v nacionalno zakonodajo.
- (8) Da se zagotovi nemoteno nadaljevanje avtomatičnega poročanja o podatkih o finančnih računih, bi morala biti razveljavitev Direktive 2003/48/ES določena na isti datum kot začetek uporabe iz člena 2 Direktive 2014/107/EU.
- (9) Ne glede na razveljavitev Direktive 2003/48/ES bi bilo treba podatke, ki jih zberejo plačilni zastopniki, nosilci gospodarske dejavnosti in države članice do datuma razveljavitve, obdelati in prenesti, kot je bilo prvotno določeno, obveznosti, ki izhajajo iz obdobja pred tem datumom, pa bi bilo treba izpolniti.
- (10) Kar zadeva davčni odtegljaj, ki se pobira v prehodnem obdobju iz člena 10 Direktive 2003/48/ES, bi morale države članice, da bi zavarovale pridobljene pravice upravičenih lastnikov, še naprej zagotavljati odbitke ali povračila, kot je bilo prvotno

⁵ Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).

⁶ Direktiva Sveta 2014/48/EU z dne 24. marca 2014 o spremembi Direktive 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 111, 15.4.2014, str. 50).

določeno, ter na zahtevo upravičenih lastnikov izdajati potrdila, ki bi jim omogočala, da zagotovijo, da se davčni odtegljaj ne pobere.

- (11) Treba bi bilo upoštevati dejstvo, da je bilo zaradi strukturnih razlik Avstriji odobreno odstopanje na podlagi člena 2(2) Direktive 2014/107/EU z najdaljšim možnim odlogom enega leta. Avstrija je ob sprejetju navedene direktive napovedala, da odstopanja ne bo izkoristila v celoti. Namesto tega bo Avstrija podatke začela izmenjevati že s septembrom 2017, čeprav o omejenem sklopu računov, za ostale primere pa bo obdržala odstopanje. Zato bi bilo treba sprejeti posebno določbo, da se zagotovi, da bodo lahko Avstrija, plačilni zastopniki in nosilci gospodarske dejavnosti, ki imajo v tej državi sedež, v obdobju veljavnosti odstopanja še naprej uporabljali določbe Direktive 2003/48/ES, razen za tiste račune, za katere se zdaj uporablja Direktiva 2014/107/EU o spremembi Direktive 2011/16/EU.
- (12) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, med drugim pravico do varstva osebnih podatkov, poleg tega pa ne bo vsebovala nobene določbe, ki bi te pravice zmanjševale ali odpravljale.
- (13) Ker cilja te direktive, in sicer razveljavitve Direktive 2003/48/ES z začasnimi izjemami, ki so potrebne, da se zaščitijo pridobljene pravice in upošteva odstopanje, odobreno Avstriji v skladu z Direktivo 2014/107/EU, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi enotnosti in učinkovitosti lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (14) Direktivo 2003/48/ES bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Direktiva 2003/48/ES se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2016.

Vendar se še naprej uporabljajo naslednje obveznosti iz Direktive 2003/48/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/98/ES⁷:

(a) obveznosti držav članic in nosilcev gospodarske dejavnosti s sedežem v teh državah članicah, določene v drugem pododstavku člena 4(2) Direktive 2003/48/ES, se še naprej uporabljajo do 5. oktobra 2016 ali do izpolnitve teh obveznosti;

(b) obveznosti plačilnih zastopnikov iz člena 8 in držav članic plačilnih zastopnikov iz člena 9 se še naprej uporabljajo do 5. oktobra 2016 ali do izpolnitve teh obveznosti;

(c) obveznosti držav članic, katerih rezidenti so upravičeni lastniki za davčne namene, iz člena 13(2) se še naprej uporabljajo do 31. decembra 2016;

⁷ Direktiva Sveta 2006/98/ES z dne 20. novembra 2006 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju obdavčitve zaradi pristopa Bolgarije in Romunije (UL L 363, 20.12.2006, str. 129).

(d) obveznosti držav članic, katerih rezidenti so upravičeni lastniki za davčne namene, iz člena 14 glede pobranega davčnega odtegljaja v letu 2016 in prejšnjih letih se še naprej uporabljajo do izpolnitve teh obveznosti.

2. Ne glede na odstavek 1 tega člena se Direktiva 2003/48/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/98/ES, za Avstrijo še naprej v celoti uporablja do 31. decembra 2016, razen za:

(a) obveznosti Avstrije in osnovne obveznosti plačilnih zastopnikov in nosilcev gospodarske dejavnosti s sedežem v Avstriji iz člena 12, ki se uporabljajo še naprej do 30. junija 2017 ali do izpolnitve teh obveznosti;

(b) obveznosti Avstrije in nosilcev gospodarske dejavnosti s sedežem v Avstriji, določene v drugem pododstavku člena 4(2), ki se še naprej uporabljajo do 30. junija 2017 ali do izpolnitve teh obveznosti;

(c) vse obveznosti Avstrije in osnovne obveznosti plačilnih zastopnikov s sedežem v Avstriji, ki neposredno ali posredno izhajajo iz postopkov iz člena 13, ki se uporabljajo še naprej do 30. junija 2017 ali do izpolnitve teh obveznosti.

3. Ne glede na odstavek 2 tega člena se Direktiva 2003/48/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/98/ES, ne uporablja po 1. oktobru 2016 za plačila obresti v zvezi z računi, za katere so izpolnjene obveznosti poročanja in dolžne skrbnosti, vključene v prilogi I in II k Direktivi 2011/16/EU, in za katere je Avstrija sporočila podatke prek avtomatične izmenjave iz člena 8(3a) Direktive 2011/16/EU v roku, določenem v členu 8(6)(b) Direktive 2011/16/EU.

Člen 2

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik